

Csikai Gábor

Rézirozi
és az ünnepek

1. kötet

Rézirozi és a Mikulás listája

1. Bambusz a krampusz

Bizonyára mindenki roppant módon meg fog lepődni rajta, de ez a mese nem azzal fogja kezdetét venni, hogy Rézirozi vagy Lüpekék ücsörögne vagy ácsorogna a kert végi hatalmas fenyőfa alatt.

Ez most biztosan nem így lesz, ugyanis a fenyőfát tetőtől talpig fehér, szikrázó hóbunda takarja, ugyanúgy, ahogy a kertet is. És odakint olyan hideg van, hogyha egy kekec kimerészkedne az

udvarra, hát biztosan még kékebbre fagyna, mint amilyen kék igazándiból.

Így hát a nagy hidegre való tekintettel hőseink a jól befűtött szobában üldögéltek épp, és egy-egy fehér papírlap fölé hajolva erősen rágták a ceruzájuk végét. De ha azt hinnénk, hogy rajzolni akartak valamit, akkor is tévednénk. Rézirozi és Lüpekék ugyanis ezen a hideg napon ott a meleg szobában épp azon törték a fejüket, mit is kérjenek a Mikulástól.

– Hmm, hmm – törte a fejét Lüpekék – mit is kérjek, mit is kérjek?

Rézirozi fölpillantott a barátjára, és kajánul elmosolyodott:

– Talán inkább azon kéne morfondíroznod, kapsz-e egyáltalán valamit is a Mikulástól! Mostanában elég sok rossz fát tettél a tűzre!

Lüpekék összehúzott szemöldökkel nézett föl.

– Ééééén? Rossz fááááát? Hiszen idén valóságos mintakekec voltam!

– Az! – felelt a kislány. – A mintakekecséghez az is hozzátartozik, hogy kieszed a kamrából a lekvárt?

– Az igenis jócselekedet volt! – háborodott föl Lüpekék. – Nézegettem, nézegettem ott azt a lekvárt, és láttam rajta, hogy hamarosan meg fog romlani. Ejj, mondom, nehogy már szegény Rézirozi elcsapja a hasát a penészes lekvárral, inkább gyorsan megeszem. És hőiesen el is fogyasztottam az egész üveggel!

Rézirozi válaszolni akart valamit erre a szentelenségre, de mielőtt még megszólalhatott volna, valami csörögni kezdett. A kislány fölállt az asztaltól, és az ajtóhoz lépett. Óvatosan kikukucskált rajta, de odakint nem állt senki, a csörömpölés viszont tovább folytatódott.

– Áhá! – csapott homlokára a kislány, és a folyosón lévő telefonhoz lépett.

– Halló! – szólt bele, azonban válasz helyett csak a szokásos zúgás hallatszott a készülékből. És persze a csörgés se hallgatott el.

